

РЕШЕНИЕ № 112

гр.Перник, 20.07.2011 г.

В И М Е Т О   Н А   Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на двадесет и седми юни през две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Г.

при секретаря А.М.,*** като разгледа докладваното от съдията административно дело № 528/2010г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във връзка с чл. 9б, ал. 3 от Закона за местни данъци и такси.

Производството пред Административен съд Перник е образувано по жалба на изпълнителния директор на “Заваръчни машини”АД, със седалище и адрес на управление на дейността гр. Перник, ул. “Пирин” № 12а срещу акт за установяване на задължение за такса битови отпадъци № 14 от 12.11.2010г. издаден от Кмета на община Перник. С акта е установено задължение за дружеството в размер на 21 702.42лева, от които определената такса за битови отпадъци е в размер на 15 990.81лв., а лихвата за просрочие е в размер на 5 711.61лева. В жалбата се излагат подробни доводи за незаконосъобразност на акта, обуславящи нарушена процедура и неправилно прилагане на материалния закон. Водещ довод на жалбоподателя е, че таксата за битови отпадъци се дължи само за конкретно извършена услуга, а такива услуги община Перник не е предоставяла на жалбоподателя.

Ответникът по жалбата-Кмета на община Перник, чрез процесуалният си представител оспорва жалбата и изразява становище за неоснователност на същата. Развива съображения, че община Перник осъществява всички услуги на територията на общината, поради което жалбоподателят дължи определените в акта такси за битови отпадъци.Твърди, че издаденият акт е постановен в изпълнение на влязло в сила съдебно решение по административно дело № 109 от 2010г. и е съобразен с мотивите му, като е проведена административната процедура законосъобразно при спазване разпоредбите на ЗМДТ и наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги приета съгласно чл. 9 от ЗМДТ.

Административен съд Перник като взе в предвид събраните по делото доказателства, както по отнелно така и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадено в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице легитимно да оспорва издаденият административен акт. С оспорвания акт безспорно за дружеството се пораждат задължения, по вид и с конкретни размери и дружеството има право на жалба. Издаденият акт за установяване на общински вземания има всички реквизити на индивидуален административен акт, поради което подлежи на съдебен контрол относно неговата законосъобразност. В този смисъл жалбата е процесуално допустима и се дължи разглеждането ѝ по същество. По същество състава намира, че е частично основателна, поради следните съображения:

Не е спорно между страните, че производството по установяване на задължения за периода от 01.01.2005г. до 31.12.2008г. е по повод влязло в сила съдебно решение № 165 от 14.10.2010г., постановено по АД № 109 по описа на административен съд Перник.

За да състави оспорвания акт, административния орган се е позовал на ЗМДТ и наредбата за определянето на местните такси и цени на услуги на територията на община Перник, както и на решения на общински съвет Перник под № 208 от 22.12.2004г., № 411 от 26.01.2006г., № 600 от 25.01.2007г. и № 625 от 31.01.2007г., както и от подадените от дружеството жалбоподател декларации по чл. 17 от ЗМДТ от 28.01.2000г. и от 30.06.2010г..

Не се спори между страните, че имотите по отношение на които са начислени задължения са собственост на дружеството. По делото подробно в табличен вид административния орган е направил разбивка и е посочил каква е таксата за сметопочистване и сметоизвозване, обезвреждане на битови отпадъци и поддържане чистота на територията за обществено ползване. Размерът на съответните задължения е определен съгласно цитираните по-горе решения на общинския съвет и е изнесен по пера. По делото са представени и декларациите по чл. 17 от ЗМДТ, от които е видно, определената стойност на недвижимите имоти.

За изясняване предмета на делото бе изслушана съдебно техническа експертиза, която като компетентно дадена съдът я цени в часта, с която се установява, че земите описани в оспорвания акт попадат в парцел IV, кв. 334, който е идентичен с Акт за държавна собственост № 211 от 14.03.1997г.. В останалата част заключението не се възприема, поради обстоятелството, че вещото лице е отразило сегашното състояние, а не това, което е било актуално към 31.12.2008г..

За изясняване предмета на делото бе изслушана съдебно икономическа експертиза-основна и доработка, която като компетентно дадена съдът я цени изцяло. Вещото лице е посочило по отделно по години задълженията за сметопочистване и сметоизвозване, обезвреждане на битови отпадъци и поддържане чистота на територията за обществено ползване, като се е съобразило напълно с утвърдените от общинския съвет проценти за съответните услуги оформени в решенията на общинския съвет и приложени по делото. Въз основа на направените изчисления е стигнал до извода, че определените от административния орган задължения като краен резултат се припокриват с извършената от него проверка. Административния орган се е съобразил с извършваните плащания и крайната дължима сума е в размер на 15 990.81лв.-главница и 5 711.61лв. лихва за просрочие, начислена до 10.11.2010г., съгласно чл. 1 от ЗЛСТДПДВ. Дало е и заключение, в случай, че не се следват начисленията касателно описаните дворове, за които е начислена такса битови отпадъци.

По делото бе допуснат като свидетел лицето Р.М., управител на “Строоинженеринг 98”ООД. Показанията ѝ се възприемат в цялост, защото същите са логични и последователни. От тях се установява, че между кмета на община Перник и фирмата, на която свидетелят е управител е налице действащ договор с предмет сметосъбиране и сметопочистване, третиране на битови отпадъци и изпълнение на задълженията на оператор на депо за битови отпадъци, почистване на уличната мрежалтно и зимно поддържане. Свидетелят описва точното местонахождение на имота на дружеството жалбоподател. Уточнява, че предприятието има три входа, като има поставените съдове за твърди битови отпадъци на ул. “Шипка”, където е стола на дружеството има поставени по схема два контейнера, като към датата на разпита е един, защото другият е взет за ремонт. На ул. “Бабуна” има поставени контейнер тип “Бобър” и 4-кубиков. От към централния вход на ул. “Пирин” няма поставени съдове за твърди битови отпадъци. Уточнява, че кофите тип бобър се извозват четири пъти

седмично или 208 пъти годишно, а 4-кубиковият веднъж седмично или 55 пъти годишно. В договора за обществената поръчка е регламентирана тази дейност по сметосъбирането и сметоизвозването, като честотата не е промяната към настоящия момент. В договора е регламентирано, че се заплаща “на чист район”, което означава, че така определената чистота е минимално определена. По решение на общински съвет е утвърдена честота на извозване на битовите отпадъци два пъти седмично, но с оглед задължението да се поддържа чист район, фирмата извозва четири пъти седмично отпадъците. “Строинженеринг” е оператор на депото и притежава разрешение от РИОСВ да извършва дейности по събирането, временното съхраняване, транспортиране и обезвреждането на отпадъци. Дейността сметоизвозване се извършва с пътни превозни средства-автомобили “Сметосъбирачи” собственост на дружеството. По отношение на чистотата на територията на гр. Перник същата уточнява, че извършват лятно почистване на територията за обществено ползване, което включва метене, оборка и миене, като честотата е регламентирана в договора и стриктно се спазва, тъй като се извършват периодични и внезапни проверки от възложителя по договора и при констатиране на неизпълнение са предвидени санкции и неустойки. Зимното почистване се състои в опесъчаване и почистване от сняг. За извършваните дейности се съставя график, който се утвърждава от община Перник.

В последователността, в която са дадени свидетелските покания, съдът намира, че същите се подкрепят и от писмени доказателства приложени по делото, а именно договор № 18 от 26.09.2005г. за извършване на услугите сметосъбиране и сметопочистване, третиране на битови отпадъци и изпълнение на задълженията на оператор на депо за битови отпадъци, почистване на уличната мрежа, сключен за срок от осем години, заповеди с № 1710 от 29.10.2004г., № 1881 от 28.10.2005г., № 2172 от 30.10.2006г., № 2448 от 30.10.2007г. за определяне услугите по чл. 62 от ЗМДТ предлагани от община Перник и честотата на сметоизвозване, за периода от 01.01.2005г. до 31.12.2008г., графици за събиране и извозване на ТБО, район Цънтър, кв. Ралица, дневни и месечни отчети за процесния период, маршрутни графици, решенията на общински съвет Перник за определяне на такса битови отпадъци за процесния период, одобрени план-сметки, решение № 12-ДО-777-00 от 08.01.2007г. на Директора на РИОСВ, удостоверение за експлоатация на депо за обезвреждане на твърди битови отпадъци издадено от кмета на община Перник, от което е видно, че фирма “Комуналстрой”ЕООД и “Стройинженеринг-94”ЕООД са оператори на депото, свидетелства за регистрация на автомобили, с които се извършва услугата сметоизвозване. За периода от 01.01.2005г. до сключване на договор № 18 от 26.09.2005г. община Перник е била в договорни отношения по предоставяне на услугите сметосъбиране и сметопочистване, третиране на битови отпадъци и изпълнение на задълженията на оператор на депо за битови отпадъци, почистване на уличната мрежа с фирма “Комуналстрой”ЕООД, видно от договор от 26.11.2001г.. За този период от време са ангажирани писмени доказателства, а именно дневни и месечни отчети, графици за почистване и извозване, маршрутни графици, фирмена програма, план за организацията и дейността по предмета на договора с община Перник, разрешение № 1 от 05.01.2001г. на кмета на община Перник, от което е видно, че дружеството може да извършва дейности събиране, транспортиране и съхранение на битови отпадъци на общинското депо, както и такова издадено от директор на РИОСВ за периода от 20.04.2005г. до 20.04.2010г..

С оглед изложеното състава приема, че със заповеди № 1710 от 29.10.2004г., № 1881 от 28.10.2005г., № 2172 от 30.10.2006г., № 2448 от 30.10.2007г. Кмета на общината е определил районите, в които ще се извършва само обезвреждане на отпадъци в депа и поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. Начина по които са

оформени тези заповеди дават основание да се приеме, че във всички други райони на града, освен в изрично изброените се осъществява събиране и сметоизвозване на твърди битови отпадъци. Имота, собственост на жалбоподателя не попада в обхвата на тези заповеди, то по метода на изключването се налага извода, че за територията на дружеството се предоставя услугата, за която е начислена такса по ЗМДГ.

Съобразно чл. 62 от ЗМДГ размерът на таксата се определя по реда на чл. 66 от ЗМДГ за всяка услуга по отделно-сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и чистота на териториите за обществено ползване. Административния орган в мотивите си е изложил, че се е съобразил с решенията на общински съвет Перник /решения с № 208 от 22.12.2004г., № 411 от 26.01.2006г., № 600 от 25.01.2007г., № 625 от 31.01.2007г. и № 57 от 07.02.2008г./, с които са определени съответни промили за различните видове услуги. Следва да бъде отбелязано, че с решение № 57 от 07.02.2008г. е прието изменение на наредбата по чл. 9 и същото не определя основа за определяне на такса битови отпадъци. В действителност в оспорвания акт не са представени по отделно различните видове услуги. По делото е представена справка по отделните компоненти и за отделните сгради и земя на дружеството с посочен краен резултат. Въпреки, че същата не е подписана, от лице, което я е изготвило, състава намира, че тя кореспондира със заключението на вещото лице, с доклада на комисията и с крайния определен от органа размер. От изслушаната и приета в съдебно заседание съдебно икономическа експертиза, изготвена от вещо лице компетентно в тази област се установява пълно съответствие с определеният от административния орган размер на задълженията за такса битови отпадъци за периода от 01.01.2005г. до 31.12.2008г., които са главница в размер на 15 990.81лв. и лихва за просрочие в размер на 5 711.61лв.. С оглед на това се налага убеждението, че кмета на общината правилно е определил таксата, размера в който се дължи и конкретните задължения по всеки от обектите на дружеството.

Между страните не е налице спор, че с Акт за установяване на задължения за такса битови отпадъци № 17 от 02.05.2007г. кмета на общината е определил такива за периода от 01.01.2003г. до 31.12.2006г. въз основа на подадена декларация по чл. 17 от ЗМДГ с вх. № 166 от 28.01.2000г. и същите видно от разпореждане изх. № 181 от 27.11.2009г. подписано от публичен изпълнител са изплатени и производството по изпълнително дело № 18/2009г. е прекратено. С оспорвания в настоящето производство акт се установяват задължения за доплащане за периода от 01.01.2005г. до 31.12.2008г., въз основа на подадена декларация вх. № 904 от 30.06.2010г. от управителя на дружеството и настоящ жалбоподател. От нея е видно, че е налице променена отчетната стойност на основната производствено-административна сграда и на сгради аналитично представени в сметка 203-подпорна бетонна стена, ограда на завода и кът за отдих. Съгласно чл. 17, ал. 1 от ЗМДГ /в редакцията му към датата на издаване на акта/ предприятията подават в 2-месечен срок от придобиването на нежилищен имот, съответно от учредяването на право на ползване декларация пред общинската администрация по местонахождението му, в която посочват вида на имота, точното му местонахождение, отчетната стойност и другите обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка, както и размера на дължимия данък. При промяна на декларираните данни декларацията се подава в 2-месечен срок, считано от датата на промяната. В съдържанието и смисъла на посочената правна норма, императивно се съдържа задължението на декларатора "сам" да определи размера на задължението си. В конкретния случай, жалбоподателят е подал декларация за промяна на обстоятелствата не в посочения законоопределен дву-месечен срок, а със закъснение от около четири години, като е вписал различни отчетни стойности на основната производствено-административна сграда и на сгради аналитично представени в сметка

203-подпорна бетонна стена, ограда на завода и кът за отдих. При извършената проверка контролните органи са установили, че през 2005г. са отчетени разходи за ремонт на адм. сграда в размер на 70 377лв., като са съобразили, че строителството не е завършено. През 2006г. към ремонта на сградата на стойност 70 377лв. са отразени разходи за още 473 565.14лв., като осчетоводяването на ремонта е приключило на обща стойност 543 942.50лв., която сума се прибавя към отчетната стойност на сградата преди ремонта 160 883.30лева. Тази обща стойност е отразена в баланса на дружеството към 01.01.2007г., видно от мотивите на административния орган. Поради изложеното е доначислена такса битови отпадъци за тази сграда за 2007г. и 2008г. в размер на по 3807.60лв. върху отчетната стойност на имота, съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗМДТ в редакцията му ДВ бр. 109 от 2001г. Видно от Решение № 600 от 25.01.2007г. и решение № 625 от 31.01.2007г. на общински съвет Преник таксата за битови отпадъци за 2007г. за имоти на предприятията /за нежилищни имоти/ се определя върху данъчната им оценка, която е и отчетна стойност и е в размер на 7промила:-за сметосъбиране и сметоизвозване-4%, за обезвреждане на битови отпадъци в депа-0.2% и за чистота на териториите за обществено ползване-2.8%. За 2008г. не е представено решение на общински съвет, а и в титулната част на оспорвания акт-административния орган не се позовава на такова, то следователно таксата за битови отпадъци следва да се изчислява по реда на ПЗР към ЗИД на ЗМДТ (ДВ, бр. 105 от 2006г., в сила от 1.01.2007 г.), където в параграф § 13 е указано, когато общинският съвет не е взел решение, с което се определя размерът на таксата за битови отпадъци, от всеки длъжник се събира такса в размер на абсолютната стойност от предходната година. С оглед изложеното и въз основа на заключението на съдебно-икономическата експертиза се установява, че административния орган правилно е определил размера на това задължение “доначисляване ремонт сграда”. Основен момент обаче е, че чл. 17 от ЗМДТ не предвижда обратен ефект. Таксата за битови отпадъци и данъкът върху недвижимите имоти са публични вземания, чиито размер зависи от декларирания от данъчния субект обстоятелства. Промяната на декларирания обстоятелства, която съобразно разпоредбата на чл. 17, ал. 1 от ЗМДТ следва да се декларира в 2-месечен срок от промяната има действие занапред, поради което акта за установяване на такса за битови отпадъци в тази му част следва да бъде отменен поради неправилно прилагане на закона. Направеното доначисляване за такса битови отпадъци е незаконосъобразно. След като компетентните органи са установили, че не е подадена декларация в този срок е следвало да пристъпят към налагане на административно наказание, съгласно разпоредбите на глава XIV от ЗМДТ.

По отношение на сгради аналитично представени в сметка 203-подпорна бетонна стена, ограда на завода и кът за отдих липсват мотиви в оспорения акт и не се ангажират доказателства, от които да е видно, от кой момент се водят активи с отчетни стойности, отчетени като подобрения върху земи. Същите в акта са описани като доначисления подобрения. Не е ясна волята на издателя на акта дали по отношение на тези земи е имало първоначално подадена декларация по чл. 17 от ЗМДТ или с декларацията от 30.06.2010г. за първи път са декларирани. С оглед на това, ако е имало първоначално подадена декларация, то е следвало да има вече определено задължение и с втората декларация да се доначисли такса. Видно обаче от таблицата на стр. 6 и стр. 7 от оспорвания акт, административния орган директно е доначислил определена сума, за която липсва информацията относно началния момент за начисляване на таксата за битови отпадъци. Установяването на началния момент на отчетните стойности е от съществено значение, както за определяне на годишното задължение така и за следващите му се лихви. Тежестта на доказване на фактическите основания посочени в акта по силата на чл. 170, ал. 1 от АПК е на административния орган. Като не е

установил това обстоятелство, в административното производство и при липса на ангажирани доказателства в тази връзка в съдебното производство, административния орган е постановил административен акт, при липса на фактически основания и неизяснена фактическа обстановка, който следва да бъде отменен в тази му част като незаконосъобразен. Доначислените задължения са в размер на 453.27лв. и лихви за просрочие в размер на 236.17лв..

С влязло в сила решение № 165 от 14.10.2010г., постановено по АД № 109 по описа на административен съд Перник, състав при същия съд е отменил акт за установяване на общински вземания от такса битови отпадъци № 4 от 18.02.2010г. издаден за периода 01.01.2004г. до 31.12.2008г. като незаконосъобразен и е дал задължителни указания по прилагането на закона. Решението не е обжалвано и е влязло в сила. В мотивите си състава по делото е приел, че земите посочени в т. I-Б на оспорвания акт попадат в УПИ IV, в кв. 344 по плана на гр. Перник. Този имот е собственост на дружеството и е отразен в Акт за държавна собственост № 211 от 14.03.1997г., като тази територия е надлежно декларирана. Допълнително описаните от органа земи-дворове, са пространства пред отделните производствени сгради, вътре в самата територия. С настоящия оспорван акт административния орган изцяло е преписал констатациите от Акт № 4 от 18.02.2010г. и не се е съобразил с влязлото в сила решение. Доначисленията за такса битови отпадъци за заводски двор, двор вътр. укр., двор в склад гп, двор пред опаковъчен цех, двор между основни цехов, двор към ЕМУ, двор пред стол са начислени, считано от 01.01.2005г. и са в размер на 662.51лв., а лихвата за просрочие е в размер на 348.08лв. и е съобразена с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ, видно и от заключението на вещото лице по допуснатата и изслушана съдебно техническа експертиза. С оглед на това в тази му част акта следва да се прогласи за нищожен при условията на чл. 177, ал. 2 от АПК.

Оспореният акт за установяване на задължение за такса битови отпадъци в частта по подадена декларация от 28.01.2000г. за 2007г. и 2008г. е мотивиран в обстоятелствената си част, позовава се на правно релевантни факти, които са установени съгласно писмените доказателства приложени по делото. Административния орган обстойно е коментирал на какво основание и в какъв размер е задължението, посочил е правните норми и актовете на общинския съвет приложими в конкретния случай и е стигнал до правилният извод, че дружеството жалбоподател дължи заплащане на такса за твърди битови отпадъци. Видно от решенията на общинския съвет за процесния период жалбоподателя не попада в кръга на лицата освободени да заплащат този вид такса във всичките ѝ компоненти. За периода от 01.01.2005г. до 31.12.2006г. такса битови отпадъци, в частта по подадена декларация е платена и вземането е погасено по силата на чл. 168 от ДОПК. В оспорвания акт е отразено, че сумите са платени и те не рефлутират върху крайния дължим резултат, но следва да се отбележи само за яснота, че не е било необходимо да се изнасят. На практика в оспорвания акт са установени задължения по декларация единствено за периода от 01.01.2007г. до 31.12.2008г., които са правилно определени. Лихвата като акцесорно задължение, съществува докато съществува и главното задължение и е неделимо от него. Лихви текат от деня на възникване на задължението до деня на плащане на задължението, независимо дали плащането е извършено по доброволен път или по принудителен ред, предвиден в ДОПК.

Водещ аргумент в жалбата на "Заваръчни машини" АД е, че не се предоставя услугата по събиране на твърди битови отпадъци от общината и следователно на се дължи заплащане на такаса. Тази теза не се споделя. В подкрепа на този довод жалбоподателя ангажира писмени доказателства-фактура от 21.06.2005г.. Същата въпреки, че е приобщена като доказателство по делото настоящия състав не я цени. От

нея единствено е видно, че е извършена услуга за депониране на битови отпадъци, но не е видно за кой период и от кой обект са взети тези битови отпадъци. Същата не е годно средство за да се приеме, че издателят на фактурата депонира битовите отпадъци на дружеството жалбоподател за наблюдавания период от време. Не се твърди и не се представя договор за извършване на услугата депониране за целия период от време. Други доказателства, че не се предоставя услугата по събиране на твърди битови отпадъци от общината жалбоподателят не ангажира. Съдът кредитира ангажираните от ответника гласни доказателствени средства-свидетелските показания на свидетелката М., за това, че сметоизвозването и сметосъбирането се извършва по договор с общината, включително и за територията на жалбоподателя. Представено е и писмено доказателство, че фирмата изпълнител по договора е поставила два броя тип “Бобър” и контейнер 4.2куб.м., които се извозват по утвърден от общината график. От представените дневни отчети на автомобили, извършващи сметосъбиране и сметоизвозване се установява, че района на завъръчни машини /Каменина, Пирин и Бабуна/ е посещаван доста често, с оглед на което състава приема, че сметосъбиране и сметоизвозване като отделна операция е извършвано спрямо жалбоподателя. От писмените доказателства по делото се установява, че сметоизвозването е извършвано до депо с местонахождение гр. Перник, кв. “Тева”, м. “Маркови егреци”, което е собственост на община Перник, но за което “Комуналстрой”ЕООД и “Стройинжинеринг-94”ЕООД извършват дейности по третиране на битови отпадъци на територията на община Перник. Не се излагат доводи от страна на жалбоподателя, че дружеството самостоятелно е организирано и осъществявало сметосъбирането, сметоизвозването и транспортирането на отпадъците, поради което настоящия състав приема, че е налице реално представена от общината услуга по дейности, за която се дължи такса за битови отпадъци. За направената констатация ответника по жалбата проведе успешно доказване, съобразно с мотивите на отменителното решение.

Съгласно чл. 62 от ЗМДТ таксата за битови отпадъци се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения за битови отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места, като размерът на таксата се определя по реда на чл. 66 за всяка услуга поотделно. Редът за определяне на таксата за битови отпадъци е регламентиран в чл. 66 от ЗМДТ, като съгласно текста Общинския съвет за всяка година оспорвана в акта е определил размера на посочената местна такса за нежилищните имоти и предприятията по видове дейности, съобразно посочената правна норма. Таксата се определя в годишен размер за всяко населено място, въз основа на ободрена план сметка, сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи за посочените в чл. 66, т. 1-т.4 от ЗМДТ дейности, включително за изграждане, поддържане, експлоатация и закриване на депа за твърди битови отпадъци и са приложени по делото. В тази връзка в атакуваният от дружеството АУЗТБО таксите, въпреки, че са дадени като цяло за съответната година, с помощта на вещо лице се установи, че са определени по отделно за всяка една от дейностите, съобразно изискванията на ЗМДТ. Безспорно е по делото, че са налице всички предпоставки за възникване на задължение за заплащане на такса твърди битови отпадъци, “Завъръчни машини”АД е собственик на недвижимите имоти, които са декларирани по чл. 17 от ЗМДТ, тези райони са включени в районите с организирано сметосъбиране в общината и размера на задължението е определен според параметрите установени с решения на общински съвет Перник.

По отношение твърденията на жалбоподателя за приложимост на чл. 99 от АПК, настоящия състав не ги обсъжда, защото в решението по АД № 109/2010г. има

изложени мотиви в тази връзка, които са обвързващи за всички страни по делото и е на лице произнасяне.

При така направените констатации оспореният акт се явява издаден от компетентен административен орган. По отношение на подпорна бетонна стена, ограда на завода и кът за отдих, описани в акта като “доначесления подобрения”- доначислените задължения са в размер на 453.27лв. и лихви за просрочие в размер на 236.17лв. следва да се отмени като незаконосъобразен при липса на фактически и правни основания и при неизяснена фактическа. В частта доначисленията за такса битови отпадъци за заводски двор, двор вътр. укр., двор в склад гп, двор пред опаковъчен цех, двор между основни цехов, двор към ЕМУ, двор пред стол, описани в акта като “доначисления двор” определените задължения са в размер на 662.51лв., а лихвата за просрочие е в размер на 348.08лв., като в тази част акта следва да бъде прогласен за нищожен в условията на чл. 177, ал. 2 от АПК. По отношение на “доначисления ремонт сграда” за 2007г. и за 2008г., които съгласно акта са в размер на 7 615.20 лв. /по 3807.60лв. на година/ и лихва за просрочие 2 628.51лв. /1610.24лв. и 1018.27лв./ следва да се отмени при условията на чл. 146, т. 4 от АПК. По отношение определените задължения “по декларация” за 2007г. и 2008г., които са в размер на 7233.34лв. /по 3616.67лв. за двете години/ и лихва за забава, съгласно заключението на вещото лице в размер на 2 489.68лв. следва оспорването да се отхвърли.

Разноски не се присъждат на страните, тъй като не е представен списък на разноските, съгласно чл. 80 от ГПК.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 1-во, пр. 2-ро и пр. 3-то от АПК, във вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК, състав при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Прогласява нищожността на Акт за установяване на общински вземания от местни такси № 14 от 12.11.2010г. издаден от Кмета на община Перник, в частта, с която са определени задължения за такса битови отпадъци наименовани “доначисления двор”, за периода от 01.01.2005г. до 31.12.2008г., които са в размер на 662.51лв., а лихвата за просрочие е в размер на 348.08лв..

Отменя по жалба на изпълнителния директор на “Заваръчни машини” АД Акт за установяване на общински вземания от местни такси № 14 от 12.11.2010г. издаден от Кмета на община Перник, в частта, която са определени задължения за такса битови отпадъци наименовани “доначесления подобрения “ за периода от 01.01.2005г. до 31.12.2008г., които са в размер на 453.27лв. и лихви за просрочие в размер на 236.17лв.

Отменя по жалба на изпълнителния директор на “Заваръчни машини” АД Акт за установяване на общински вземания от местни такси № 14 от 12.11.2010г. издаден от Кмета на община Перник, в частта, която са определени задължения за такса битови отпадъци наименовани “доначисления ремонт сграда” за периода 2007г. и за 2008г., които са в размер на 7 615.20 лв. и лихва за просрочие 2 628.51лв..

Отхвърля оспорването срещу Акт за установяване на общински вземания от местни такси № 14 от 12.11.2010г. издаден от Кмета на община Перник, в частта, с която са определени задължения за такса битови отпадъци наименовани “по декларация” за периода 2007г. и за 2008г., които са в размер на 7233.34лв. /по 3616.67лв. за двете години/ и лихва за просрочие в размер на 2 489.68лв..

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: /п/